

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Iubiți credincioși, cu ajutorul Bunului Dumnezeu și al Sfinților ocrotitori – Sfântul Nicolae și Sfântul Gheorghe -, lucrările de înfrumusețare ale bisericii noastre s-au încheiat. S-a vopsit holul, naosul, turla și interiorul bisericii.

Mulumim domnului Vasile Pakurar dimpreună cu echipa dansului: Marian Sevastita, Decebal Vatau, Adrian Bujoreanu, Marcel Mila Rus, Danut Toparceanu, Livi Roksa, Mihai Gradinariu, Catalin Susanu și tuturor lucrătorilor, ostenitorilor și doamnelor, care au oferit masa pentru muncitori. Dumnezeu să le rasplatească dragostea și jertfa lor pentru Sfânta Biserică.

Numele tuturor vor fi pomenite la Sfântul Altar.

AGAPA CRESTINEASCA

Duminică, 11 Octombrie 2015, după savarsirea Sfintei Liturghii, sunteți invitați să participați la **AGAPA FRATEASCA** pregătită de un grup de familii de la Biserica noastră, în cinstea **SFINTEI PARASCHEVA**. Avem astfel posibilitatea să contribuim și pe această cale la întărirea și desăvârșirea legăturii tainice create prin rugăciune între cei ce se străduiesc să-L urmeze pe Domnul nostru Iisus Hristos și să continuăm tradiția agapelor, începută de Sfinții Apostoli.

Din meniu nu vor lipsi diverse aperitive, ciorba, pește, friptura cu garnitură și salată, desert, fructe, bauturi. Fiecare participant va aduce voia bună.

Bucurați-ne cu prezența și bunăvoința dumneavoastră!

Veniți însoțiți de familie, prieteni și cunosținți!

Dumnezeu să vă rasplatească generozitatea!

LITURGICAL PROGRAM OF THE WEEK

OCTOBER 5 - 11

Wednesday, October 7 : The Akathist of Saint George ..... 6:30 PM

Friday, October 9 : The Akathist of Saint Nicholas ..... 6:30 PM

Saturday, October 10 : Matins, Divine Liturgy, Memorial Service ..... 8:30 AM

Vespers ..... 6:30 PM

Sunday, October 11 : Matins and Divine Liturgy ..... 8:30 AM

Communal Meal at Saint Teresa Church ..... 1.00 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 19 -A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul: Precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea. Și, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei; și, dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii fac același lucru; iar dacă dați împrumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai. Însă voi iubiți-i pe vrăjmașii voștri și faceți-le bine și dați cu împrumut fără să nădăjduiți nimic în schimb, iar răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru milostiv este. *(Luca 6, 31 - 36)*

Pacatele se repeta, sa nu-l lasam sa se impartaseasca?

Pacatele se repetă. Omul vine iar și iar cu ele la Spovedanie. Este oare îndreptățit să nu-l lăsăm să se împărtășească?

Mitropolitul Antonie: In primul rând, care sunt cu adevărat criteriile după care îl poți lăsa sau nu? Intrebarea se pune astfel: voi opri eu de la Sfânta împărtășanie, îl voi întoarce eu de la aceasta pe om pentru că într-însul se află un păcat sau altul ori pentru că nu se află într-însul pocăință? Dacă este să iei doi oameni care au săvârșit același păcat, unul se căiește, iar altul ridică din umeri: „Asta e...”. Pe primul îl poți primi la Sfânta împărtășanie, pe celălalt, nu se poate. Sau un om care a săvârșit un păcat cu adevărat mare, dar se căiește fierbinte, cu toată ființa lui - acesta se află într-o stare mai bună decât altul care a săvârșit un păcat mai mic, dar își spune: „Lasă că trece”, „Nu-i nimic”. Preotul ar trebui cu adevărat să fie nu judecător, ci, cumva, să poată descifra ce este de folos și ce nu pentru om. Nu există niște criterii foarte aspre, că, adică, pentru aceste și aceste păcate omul trebuie sau nu oprit de la Sfânta împărtășanie, dar trebuie să ții cont de raportarea pe care o are el cu privire la păcatul pe care l-a lucrat. Să spunem și aceasta: In scrierile Sfinților Varsanufie și Ioan este un loc unde unul dintre ei spune: „Dacă ai păcătuț și ți-ai plâns păcatul și știi acum că acel păcat a devenit pentru tine cu neputință de săvârșit din nou, să nu mergi nici măcar să te mai spovedești, pentru că preotul nu poate adăuga nimic la ceea ce a săvârșit deja asupra ta Dumnezeu...” - acesta este un cuvânt foarte greu.

Iar pe de altă parte, este necesar să-ți pui întrebarea: de ce oare păcatul s-a repetat? Cred că noi săvârșim în cea mai mare parte o greșeală. Venim la Spovedanie, mărturisim un păcat sau altul, ne căim cu totul serios și adevărat și cu hotărârea de a ne îndrepta, iar apoi se arată că noi nu avem în noi înșine știința de a ne îndrepta. Nu se pune problema lipsei dorinței de a o face - dorință este din belșug, dar știință, nu. Și iată că mie mi se pare că între două Spovedanii, omul ar trebui să facă cu sine o cu totul altfel de muncă. Nu să se lupte din toate puterile lui: „Nu mai fac, nu mai fac, nu mai faci!”, ci să se întrebe: „Cu ce au început toate acestea? Unde este rădăcina? De ce am o asemenea înclinație, o asemenea atracție către acest păcat anume și nu față de altul? Unde a început toată această poveste?”. Adică, dacă eu am un oarecare păcat pe care îl tot fax:, nu este îndeajuns să mă silesc să nu-l mai repet - pentru că îl voi repeta - căci indirect se va întoarce cu sălbăticie... Dacă, să zicem, omul bea și, mergând cu mașina lovește pe cineva, aceasta îi poate cu adevărat rămâne în minte, dar este un preț mult prea mare. Așa încât trebuie să te pui

înaintea acestei întrebări: „Iată, repet mereu acest păcat. De ce? Unde a început toată această poveste, starea aceasta? Cum a intrat el în viața mea? De ce a fost nevoie ca acest păcat să intre în viața mea?”.

Eu am încercat să fac lucrul acesta cu o serie de oameni: să ne adâncim în trecutul nostru precum arheologii. Mai întâi cureți ce este mai la suprafață, apoi te adâncești mai mult, mergi din ce în ce mai adânc și ajungi la niște descoperiri cu adevărat mari. Abia atunci păcatul poate să dispară din viața omului. Dar noi ce facem? Noi retezăm frunzele, sau roadele, sau florile, dar pomul rămâne întreg, cu rădăcină cu tot. De ce oare nu dau vârstare noi acest pom cu rădăcinile pe care le are? Astfel încât aici avem o cu totul altă problemă. Iar când spunem că pocăința ar trebui să alunge păcatul: da, este adevărat, dar nu pocăința aceea pe care o facem noi! Noi facem o pocăință cam de felul: „O, vai, ce neplăcut!”, „O, vai, am o astfel de neputință, așa un neajuns!”. Numai că problema nu stă în neplăcere, ci în stricarea, în urâtirea sufletului, în aceea că în el a ajuns de se petrec tot felul de anomalii. In ordinea trupească, este ca și curn acesta ar pierde o mână sau un picior, sau s-ar îmbolnăvi de o boală fără leac și alte lucruri de felul acesta. Și trebuie căutată pricina, momentul începutului. Acesta poate fi în copi-lăria mică, poate fi oricând între momentul când ne-am născut pe această lume și cel în care ne spovedim, ori în care ne-am dat seama de păcatul respectiv. Așa încât, nu este deloc de ajuns numai să te spovedești și să speri că Spovedania însăși va suprima păcatul.

Și, în afară de aceasta, eu cred că noi uităm foarte des că Spovedania se referă la două dimensiuni ale timpului. Pe de o parte, ea privește în trecut, aduce înaintea feței Domnului tot trecutul, iar pe de altă parte, atunci când toate acestea au fost arătate Domnului, ea devine un fel de program de luptă pentru viitor. Dacă am spus că fur, mint etc, iertarea nu înseamnă că acestea, în chip magic/dispar de la mine. Aceasta înseamnă că eu m-am lepădat de ele, iar acum trebuie să mă „achit” de ele. Așa încât fiecare Spovedanie apare ca propriul program de luptă: lupta cu păcatul. Și aceasta, în cea mai mare parte, noi o uităm. Iar iertarea care ni se dă, și pe aceasta o primim cu mare ușurătate. Cuviosul Serafim de Sarov spunea unuia dintre oaspeții săi: „Dacă te rogi Domnului pentru un lucru oarecare, El poate să ți-l dea, dar amintește-ți cu ce preț a primit puterea și dreptul de a face acest lucru: cu prețul întregii Sale vieți și al întregii Sale morți...”. De aceea, a spune Domnului cu ușurătate „Fă aceasta pentru mine” înseamnă „Răstignește-Te din nou!”. Nu este chiar așa simplu.

Mitropolitul Antonie de Suroj